Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 21/2004

ze dne 17. prosince 2003

o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS

(Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
►M2	Nařízení Rady (ES) č. 1560/2007 ze dne 17. prosince 2007	L 340	25	22.12.2007
►M3	Nařízení Komise (ES) č. 933/2008 ze dne 23. září 2008	L 256	5	24.9.2008
►M4	Nařízení Komise (ES) č. 759/2009 ze dne 19. srpna 2009	L 215	3	20.8.2009
►M5	Nařízení Komise (EU) č. 506/2010 ze dne 14. června 2010	L 149	3	15.6.2010
►M6	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 45/2012 ze dne 19. ledna 2012	L 17	1	20.1.2012

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 21/2004

ze dne 17. prosince 2003

o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ([3]) musejí být zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství identifikována v souladu s požadavky pravidel Společenství a evidována tak, aby mohlo být vysledováno hospodářství, středisko nebo organizace původu nebo tranzitu. Do dne 1. ledna 1993 měly být tyto identifikační a evidenční systémy rozšířeny na přesuny zvířat uvnitř jednotlivých členských států.

(2) Článek 14 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se určují zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ([4]), stanoví, že s výjimkou jatečných zvířat a evidovaných koňovitých musí být identifikace a evidence podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS provedena po provedení veterinárních kontrol.

(3) Pravidla týkající se identifikace a evidence zejména ovcí a koz jsou stanovena směrnicí 92/102/EHS ([5]). Pokud jde o ovce a kozy, zkušenosti, a zejména krize se slintavkou a kulhavkou, ukázaly, že uplatňování směrnice 92/102/EHS není uspokojivé

([1]) Stanovisko ze dne 17. listopadu 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. C 208, 3.9.2003, s. 32.
([3]) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES (Úř. věst. L 315, 19.11.2002, s. 14).
([4]) Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 96/43/ES (Úř. věst. L 16, 22.1.1996, s. 3).
([5]) Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.

▼B

a vyžaduje zlepšení. Jeproto nutné stanovit přísnější a konkrétnější pravidla, jak již bylo učiněno u skotu nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000, kterým se stanoví systém identifikace a evidence skotu ([1]).

(4) Ze struktury právních předpisů Společenství, a zejména z nařízení (ES) č. 1760/2000, vyplývá, že běžně užívané pojmy držitel a hospodářství nezahrnují veterinární ordinace či kliniky. Rozsah těchto pojmů by měl být přesněji definován, aby byly právní předpisy jasnější.

(5) Směrnice 92/102/EHS by proto měla být pozměněna, aby jasně stanovila, že skot je již z jejího rámce vyňat a že jsou rovněž vyňaty ovce a kozy.

(6) Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství ([2]) by také měla být pozměněna, aby se aktualizovaly v ní uvedené odkazy na ustanovení v právních předpisech Společenství ohledně identifikace dotyčných druhů zvířat.

(7) V roce 1998 spustila Komise rozsáhlý projekt elektronické identifikace zvířat (IDEA) a její závěrečná zpráva byla dokončena dne 30. dubna 2002. Projekt prokázal, že při splnění některých podmínek týkajících se doprovodných opatření lze u identifikačních systémů pro ovce a kozy dosáhnout použitím elektronické identifikace těchto zvířat značného zlepšení.

(8) Technologie elektronické identifikace ovcí a koz byla dostatečně vyvinuta, tak že jí lze používat. Než budou vypracována prováděcí opatření nutná pro řádné zavedení systému elektronické identifikace v celém Společenství, měl by efektivní identifikační a evidenční systém zohledňující další vývoj v oblasti provádění elektronické identifikace na úrovni Společenství umožňovat individuální identifikaci zvířat a hospodářství, kde se narodila.

(9) Aby bylo možné brát v úvahu budoucí vývoj v oblasti elektronické identifikace ovcí a koz, a zejména zkušenosti získané při jejím uskutečňování, měla by Komise předložit Radě zprávu o možném používání elektronického identifikačního systému na úrovni Společenství, spolu s potřebnými návrhy.

(10) Zejména na základě postupů prováděných Společným výzkumným centrem by měla Komise také vypracovat podrobné technické pokyny, definice a postupy pro technické parametry identifikátorů a čtecího zařízení, testování, přijetí kritérií a vzoru osvědčení pro schválené zkušebny, používání, čtení a kodifikaci identifikátorů, společný glosář, slovník údajů a sdělovací normy.

([1]) Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.
([2]) Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Komise (ES) č. 1226/2002 (Úř. věst. L 179, 9.7.2002, s. 13).

▼B

(11) V zemích s relativně malou populací ovcí a koz nemusí být nutné zavádět elektronický identifikační systém; je proto vhodné umožnit takovým členským státům zavádět tento systém na základě dobrovolnosti. Rovněž by měla být zajištěna možnost rychlé úpravy demografických prahů, pod nimiž by byla elektronická identifikace nepovinná.

(12) Aby mohl být přesun ovcí a koz dohledán, měla by být zvířata řádně identifikována a všechny jejich přesuny by měly být sledovatelné.

(13) Je třeba, aby držitelé zvířat měli o zvířatech ve svých zemědělských podnicích aktuální informace. Minimální požadované informace by měly být stanoveny na úrovni Společenství.

(14) Každý členský stát by měl zavést ústřední evidenci obsahující aktualizovaný seznam všech držitelů zvířat spadajících do působnosti tohoto nařízení, kteří se na svém území věnují této činnosti, s minimálními informacemi stanovenými na úrovni Společenství.

(15) K zajištění rychlého a přesného dohledání zvířat by měl každý členský stát vytvořit počítačovou databázi zachycující všechna hospodářství na svém území a všechny přesuny zvířat.

(16) Identifikační značky by měly být stanoveny na unijním základě.

(17) Osoby zabývající se obchodem se zvířaty by měly mít záznamy o svých transakcích a příslušné orgány by měly mít na požádání k těmto záznamům přístup.

(18) K zajištění správného uplatňování tohoto nařízení je nutná rychlá a efektivní výměna informací mezi členskými státy o identifikačních značkách a s tím souvisejících dokladech. Příslušná ustanovení Společenství byla přijata nařízením Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. května 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování celních a zemědělských právních předpisů ([1]) a směrnicí Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů ([2]).

(19) S cílem zajistit spolehlivost opatření stanovených v tomto nařízení je třeba, aby členské státy zavedly vhodná a přiměřená kontrolní opatření, aniž je dotčeno nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ([3]).

(20) Aby se mohl vzít v úvahu režim poskytování určitých podpor stanovený tímto nařízením v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví obecná pravidla pro režimy přímé podpory v souladu se společnou zemědělskou politikou, a kterým se stanoví určité režimy podpory

([1]) Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.
([3]) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 23.

▼B

zemědělcům ([1]), mělo by být uvedené nařízení odpovídajícím způsobem pozměněno.

(21) Opatření nutná pro provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([2]),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Každý členský stát zavede režim identifikace a evidence ovcí a koz v souladu s ustanoveními tohoto nařízení.

2. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčena pravidla Společenství, jež mohou být stanovena pro účely eradikace nebo tlumení chorob, a aniž je dotčena směrnice 91/496/EHS a nařízení (ES) č. 1782/2003.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „zvířetem“ každá ovce nebo koza;

b) „hospodářstvím“ jakékoli zařízení, stavba nebo v případě chovu pod širým nebem místo, kde jsou zvířata držena, chována nebo kde se s nimi zachází, kromě veterinárních ordinací nebo klinik;

c) „držitelem“ každá fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zvířata, i dočasně, kromě veterinárních ordinací nebo klinik;

d) „příslušným orgánem“ ústřední orgán nebo orgány členského státu, jimž byla dána nebo svěřena odpovědnost za provádění veterinární kontroly a tohoto nařízení, nebo v případě kontroly prémií orgán pověřený prováděním nařízení (ES) č. 1782/2003;

e) „obchodem uvnitř Společenství“ obchod, jak jej definuje čl. 2 odst. 6 směrnice 91/68/EHS ([3]).

Článek 3

1. Systém identifikace a evidence zvířat zahrnuje tyto prvky:

a) identifikační značky pro identifikaci jednotlivých zvířat;

b) aktualizovanou evidenci v každém hospodářství;

c) doklady o přesunu;

d) ústřední evidenci nebo počítačovou databázi.

2. Komise a příslušný orgán dotyčného členského státu musí mít přístup ke všem informacím pokrytým tímto nařízením. Členské státy a Komise učiní nutná opatření k zajištění přístupu k uvedeným informacím všem dotčeným stranám, včetně spotřebitelských organizací uznaných členským státem, za předpokladu, že jsou splněny požadavky na ochranu údajů a důvěrnosti předepsané vnitrostátními právními předpisy.

([1]) Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([3]) Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.

▼B

Článek 4

1. Všechna zvířata v hospodářství narozená po 9. červenci 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ se po narození identifikují v souladu s odstavcem 2 ve lhůtě, kterou stanoví členský stát, v každém případě však předtím, než zvíře opustí hospodářství, kde se narodilo. Uvedená lhůta nesmí být delší než šest měsíců.

Odchylně od uvedeného ustanovení mohou členské státy lhůtu prodloužit, ta však u zvířat chovaných v podmínkách extenzivního hospodaření nebo pod širým nebem nesmí přesáhnout devět měsíců. Dotyčné členské státy uvědomí Komisi o přiznané odchylce. V případě potřeby mohou být postupem podle čl. 13 odst. 2 stanovena prováděcí pravidla.

2. a) Zvířata se identifikují první identifikační značkou, která splňuje požadavky oddílu A.1 až A.3 přílohy, a

b) druhou identifikační značkou schválenou příslušným orgánem, splňující technické parametry uvedené v oddílu A.4 přílohy.

c) Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 však může být druhá identifikační značka nahrazena systémem stanoveným v oddílu A.5 přílohy, s výjimkou případu zvířat určených pro obchod uvnitř Společenství.

d) Členské státy, jež zavedou systém uvedený v písmenu c), požádají Komisi o jeho schválení postupem podle čl. 13 odst. 2. K tomuto účelu přezkoumá Komise doklady předložené členskými státy a provede audity nutné pro zhodnocení systému. Po ukončení auditů předloží Komise Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat do 90 dnů od obdržení žádosti o schválení zprávu spolu s návrhem vhodných opatření.

3. U jatečných zvířat před dosažením stáří 12 měsíců, jež nejsou určena ani pro obchodování uvnitř Společenství, ani na vývoz do třetích zemí, mohou však příslušné orgány povolit identifikační metodu popsanou v oddílu A.7 přílohy jako alternativní způsob identifikace uvedený v odstavci 2.

4. Každé zvíře dovezené ze třetí země, které prošlo kontrolami stanovenými směrnicí 91/496/EHS po 9. červenci 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ a jež zůstává na území Společenství, se identifikuje v souladu s odstavcem 2 v hospodářství určení, kde se chovají hospodářská zvířata, ve lhůtě stanovené členským státem, nejpozději však do 14 dnů od provedení kontrol a v každém případě předtím, než zvíře hospodářství opustí.

Původní identifikace provedená třetí zemí se zanese do evidence hospodářství podle článku 5 spolu s identifikačním kódem mu přiděleným členským státem určení.

▼B

Identifikace podle odstavce 1 však není nutná u jatečného zvířete, dopraví-li se zvíře ze stanoviště hraniční veterinární kontroly přímo na jatka v členském státě, kde se provedou kontroly zmíněné v prvním pododstavci, a zvíře se porazí do pěti pracovních dnů po provedení kontrol.

5. Každému zvířeti pocházejícímu z jiného členského státu se ponechá jeho původní identifikace.

6. Žádná identifikační značka nesmí být bez povolení příslušného orgánu odstraněna nebo nahrazena. Pokud se identifikační značka stala nečitelnou, nebo se ztratila, použije se co nejdříve značka náhradní se stejným kódem, v souladu s tímto článkem. Kromě kódu a na rozdíl od něj může být náhradní identifikační značka opatřena označením s výrobním číslem náhradní značky.

Příslušný orgán však může pod podmínkou vlastní kontroly povolit, aby náhradní identifikační značka nesla jiný kód, pokud však není ohrožena dohledatelnost, zejména v případě, kdy jsou zvířata identifikována podle odstavce 3.

7. Identifikační značky se přidělují hospodářství, rozdělují a aplikují zvířatům způsobem stanoveným příslušným orgánem.

8. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor značky a způsob identifikace používané na jejich území.

9. Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 zajistí členské státy, které dobrovolně zavedly elektronický způsob identifikace v souladu s ustanoveními oddílu A.4 a A.6 přílohy, aby byla jednotlivá elektronická identifikační čísla a charakteristika použitých značek uvedena v příslušném osvědčení podle směrnice 91/68/EHS doprovázejícím zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství.

Článek 5

1. Každý držitel zvířat, s výjimkou přepravců, vede aktualizovanou evidenci obsahující alespoň ty informace, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby držitelé do evidence zmíněné v odstavci 1 zanesli další informace kromě těch, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy.

3. Evidenční rejstřík má formát schválený příslušným orgánem, je veden ručně nebo elektronicky a je v hospodářství na požádání kdykoli k dispozici příslušnému orgánu po minimální dobu, kterou stanoví příslušný organ, jež však nesmí být kratší tří let.

4. Odchylně od odstavce 1 je evidence informací vyžadovaných v oddílu B přílohy nepovinná v každém členském státě, kde funguje ústřední počítačová databáze, která již tyto informace obsahuje.

5. Každý držitel dodá příslušnému orgánu na požádání veškeré informace týkající se původu, identifikace, případně určení zvířat, které držitel vlastnil, choval, přepravoval, obchodoval nebo porazil za poslední tři roky.

▼B

6. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor evidence používané v zemědělských podnicích na svém území, případně informují o přiznané odchylce od ustanovení odstavce 1.

Článek 6

1. Od 9. července 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ musí být veškeré přesuny zvířat uvnitř vnitrostátního území mezi dvěma různými hospodářstvími doprovázeny dokladem o přesunu podle vzoru vypracovaného příslušným orgánem, který musí obsahovat alespoň minimální informace uvedené v oddílu C přílohy a být vyplněn držitelem, pokud tak již neučinil příslušný orgán.

2. Členské státy mohou kromě informací obsažených v oddílu C přílohy uvést další informace v dokladu o přesunu zmíněném v odstavci 1, nebo požadovat, aby takové informace byly uvedeny.

3. Držitel v hospodářství určení uchová doklad o přesunu po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší tří let. Na požádání poskytne příslušnému orgánu jeho kopii.

4. Odchylně od odstavce 1 je doklad o přesunu nepovinný v každém členském státě, kde funguje ústřední počítačová databáze obsahující alespoň informace vyžadované v oddílu C přílohy, s výjimkou držitelova podpisu.

5. Členské státy Sobě navzájem a Komisi sdělí vzor dokladu o přesunu užívaný na jejich území, případně informují o odchylce uvedené v odstavci 4.

Článek 7

1. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán měl ústřední evidenci všech hospodářství na svém území týkajících se držitelů zvířat s výjimkou přepravců.

2. Evidence obsahuje identifikační kód hospodářství nebo, po schválení příslušného orgánu, identifikační kód držitele, kromě přepravců, zaměstnání držitele, typ produkce (maso nebo mléko) a držené druhy. Chová-li držitel zvířata trvale, provádí inventuru zvířat v pravidelných intervalech stanovených odpovědným orgánem členského státu, v každém případě však nejméně jednou ročně.

3. Hospodářství zůstane v ústřední evidenci, dokud neuplynou tři po sobě následující roky, během nichž nejsou v hospodářství žádná zvířata. Počínaje 9. červencem 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ se evidence zahrne do počítačové databáze uvedené v čl. 8 odst. 1.

Článek 8

1. Počínaje 9. červencem 2005 ►M1 nebo v případě Bulharska a Rumunska po datu jejich přistoupení ◄ založí příslušný orgán každého členského státu počítačovou databázi v souladu s oddílem D.1 přílohy.

▼B

2. Každý držitel zvířat, s výjimkou přepravců, poskytne příslušnému orgánu v případě informací týkajících se držitele nebo hospodářství do 30 dnů a v případě informací týkajících se přesunu zvířat do sedmi dnů:

a) informace pro zápis do ústřední evidence a výsledek inventury podle čl. 7 odst. 2 a informace potřebné pro založení databáze uvedené v odstavci 1;

b) v členských státech uplatňujících odchylku uvedenou v čl. 6 odst. 4 při každém přesunu zvířete údaje o přesunu, jak to stanoví doklad o přesunu uvedený v článku 6.

3. Pokud si to příslušný orgán členského státu přeje, může založit počítačovou databázi obsahující alespoň informace uvedené v oddílu D.2 přílohy.

4. Členské státy mohou do počítačové databáze zmíněné v odstavcích 1 a 3 vložit další informace kromě těch, jež jsou uvedeny v oddílech D.1 a D.2 přílohy.

5. Od 1. ledna 2008 je databáze uvedená v odstavci 3 povinná.

Článek 9

1. Hlavní směry a postupy pro provádění elektronické identifikace se přijímají postupem podle čl. 13 odst. 2.

2. Rozhodnutí uvedená v odstavci 1 se přijmou s cílem zlepšit provádění obecné elektronické identifikace.

▼M2

3. Od 31. prosince 2009 je elektronická identifikace v souladu s hlavními směry uvedenými v odstavci 1 a v souladu s příslušnými ustanoveními oddílu A přílohy povinná pro všechna zvířata.

▼B

Členské státy, kde celkový počet ovcí a koz nepřesahuje 600 000, mohou stanovit, že u zvířat, jež nejsou určena pro obchod uvnitř Společenství, je tato elektronická identifikace nepovinná.

Členské státy, kde celkový počet koz nepřesahuje 160 000, rovněž mohou stanovit, že u koz, jež nejsou určeny pro obchod uvnitř Společenství, je tato elektronická identifikace nepovinná.

▼M2

4. Před 31. prosincem 2009 mohou členské státy zavést povinné používání elektronické identifikace pro zvířata narozená na jejich území.

▼B

Článek 10

1. Změny příloh a opatření potřebná pro provádění tohoto nařízení se přijímají postupem podle čl. 13 odst. 2.

Tato opatření se týkají zejména:

a) minimální úrovně kontrol, jež se mají provádět;

b) použití správních sankcí;

c) přechodných ustanovení nutných po dobu rozběhu systému.

▼B

2. Postupem podle čl. 13 odst. 2 mohou být aktualizovány tyto údaje:

a) konečné datum pro poskytování informací uvedených v čl. 8 odst. 2;

b) demografické prahy pro hospodářská zvířata uvedená v čl. 9 odst. 3 druhém a třetím pododstavci.

Článek 11

1. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí příslušný orgán příslušný pro zajištění dodržování tohoto nařízení.

2. Členské státy zajistí, že každá osoba pověřená identifikací a evidencí zvířat dostane instrukce a pokyny pro příslušná ustanovení přílohy a že jsou k dispozici vhodné vzdělávací kursy.

Článek 12

1. Členské státy přijmou veškerá opatření nutná k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení. Stanovenými kontrolami nejsou dotčeny jakékoli kontroly, které Komise případně provede podle článku 9 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

2. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí za porušování tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro jejich používání. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

3. Znalci Komise spolu s příslušnými orgány:

a) ověří, že členské státy plní požadavky tohoto nařízení;

b) v případě nutnosti provedou kontroly na místě, aby tak zajistili, že se kontroly stanovené v odstavci 1 provádějí v souladu s tímto nařízením.

4. Členský stát, na jehož území se provádí kontrola na místě, poskytne znalcům Komise veškerou pomoc, kterou si vyžádají při výkonu svých povinností.

Výsledek kontrol musí být prodiskutován s příslušným orgánem dotyčného členského státu před vypracováním a rozšířením závěrečné zprávy.

5. Shledá-li Komise, že ji k tomu opravňuje výsledek kontrol, přezkoumá situaci v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat podle čl. 13 odst. 1. Může přijmout potřebná rozhodnutí postupem podle čl. 13 odst. 2.

6. Komise sleduje vývoj situace. Na základě tohoto vývoje může postupem podle čl. 13 odst. 2 pozměnit nebo zrušit rozhodnutí uvedená v odstavci 5.

7. Prováděcí pravidla k tomuto článku se v případě potřeby stanoví postupem podle čl. 13 odst. 2.

▼B

Článek 13

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ([1]), dále jen „výbor“.

2. V případě odkazů na tento odstavec se použijí články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Nařízení (EHS) č. 1782/2003 se mění takto:

1. v článku 18 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V případě použití článků 67, 68, 69, 70 a 71, integrovaný systém zahrnuje systém pro identifikaci a evidenci zvířat zavedený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu (*) a o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa na jedné straně a na druhé straně v souladu s nařízením Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (**).

(*) Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1.
(**) Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8.“

2. v čl. 25 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tyto systémy, a zejména systém identifikace a evidence zvířat zavedený v souladu se směrnicí 92/102/EHS, nařízením (ES) č. 1760/2000 a nařízením Rady (ES) č. 21/2004 musí být ve smyslu článku 26 tohoto nařízení slučitelné s integrovaným systémem.“

3. v článku 115 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ode dne použitelnosti nařízení Rady (ES) č. 21/2004 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (EHS) č. 1782/2003 lze prémii obdržet pouze na zvíře, které je identifikováno a evidováno podle těchto pravidel.“

4. v oddílu A přílohy III se vkládá nový bod 8a, který zní:

„8a.	Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).	Články 3, 4 a 5“

([1]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼B

Článek 15

Směrnice 92/102/EHS se mění takto:

1. v článku 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) zvířetem všechna zvířata druhů uvedených ve směrnici 64/432/EHS (*) kromě skotu.

(*) Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64.“

2. v článku 3 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS oprávněny vyloučit ze seznamu uvedeného v odst. 1 písm. a) fyzické osoby, které mají v držení jedno prase, jež je určeno pro jejich vlastní použití nebo spotřebu, nebo vzít v úvahu zvláštní okolnosti, pokud je toto zvíře před každým přesunem podrobeno kontrolám stanoveným touto směrnicí.“

3. článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) mění takto:

— v prvním pododstavci se zrušují slova „skotu nebo“,

— v druhém pododstavci se slova „všech narození, úhynů a všech přesunů“ nahrazují slovem „přesunů“,

— čtvrtý pododstavec se zrušuje;

b) v odstavci 1 se písmeno b) zrušuje;

c) v odst. 3 písm. b) se první pododstavec nahrazuje tímto:

„každý držitel zvířat, jež mají být přemístěna z trhu nebo na trh nebo ze sběrného střediska nebo do sběrného střediska, předložil hospodářskému subjektu, který je na trhu nebo ve sběrném středisku dočasným držitelem těchto zvířat, doklad obsahující podrobné údaje o dotyčných zvířatech.“

4. Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) odstavec 3 se mění takto:

— v prvním pododstavci se zrušují slova „jiná než skot“,

— druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Až do přijetí rozhodnutí podle článku 10 této směrnice a odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. c) druhého pododstavce směrnice 90/425/EHS mohou členské státy používat své vnitrostátní systémy pro přesuny zvířat na svém území. Tyto systémy musí umožnit identifikaci hospodářství, odkud byla zvířata přesunuta, a hospodářství, kde se narodila. Členské státy uvědomí Komisi o systémech, jež hodlají v případě prasat pro tento účel zavést od 1. července 1993. Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členský stát požádán, aby změnil svůj systém, pokud nesplňuje zmíněný požadavek.“

— čtvrtý pododstavec se zrušuje;

▼B

c) odstavec 4 se zrušuje;

5. v čl. 11 odst. 1 se první a třetí odrážka zrušují.

Článek 16

V čl. 3 odst. 2 směrnice 64/432/EHS se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) musí být identifikována v souladu s ustanoveními směrnice 92/102/EHS v případě prasat a v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1760/2000 v případě skotu.“

Článek 17

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Články 14, 15 a 16 se použijí ode dne 9. července 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼**M3**

PŘÍLOHA

A. IDENTIFIKAČNÍ ZNAČKY

1. Příslušný orgán schválí identifikační značky podle čl. 4 odst. 1, které musí být provedeny:

   a) tak, aby zajišťovaly alespoň jednu viditelnou a jednu elektronicky čitelnou značku;

   b) tak, aby na zvířeti pevně držely, aniž by mu působily bolest, a

   c) tak, aby se daly snadno odstranit z potravního řetězce.

2. Identifikační značky musí obsahovat kód s následujícími údaji v uvedeném pořadí:

   a) buďto dvoumístný písmenný kód nebo třímístný číselný kód ([1]), podle normy ISO 3166, členského státu, v němž se nachází hospodářství, kde bylo zvíře poprvé označeno („kód země“);

   b) individuální kód zvířete nejvýše o dvanácti číslicích.

   Kromě kódů uvedených v písmenech a) a b) a za předpokladu, že není dotčena čitelnost těchto kódů, může příslušný orgán povolit čárový kód a připojení dodatečných údajů ze strany držitele.

([1])

Rakousko	AT	040
Belgie	BE	056
Bulharsko	BG	100
Kypr	CY	196
Česká republika	CZ	203
Dánsko	DK	208
Estonsko	EE	233
Finsko	FI	246
Francie	FR	250
Německo	DE	276
Řecko	EL	300
Maďarsko	HU	348
Irsko	IE	372
Itálie	IT	380
Lotyšsko	LV	428
Litva	LT	440
Lucembursko	LU	442
Malta	MT	470
Nizozemsko	NL	528
Polsko	PL	616
Portugalsko	PT	620
Rumunsko	RO	642
Slovensko	SK	703
Slovinsko	SI	705
Španělsko	ES	724
Švédsko	SE	752
Spojené království	UK	826

▼M3

3. První identifikační značka podle čl. 4 odst. 2 písm. a) musí splňovat kritéria stanovená buďto v písmeni a) nebo v písmeni b):

   a) elektronický identifikátor ve formě bachorového bolusového odpovídače nebo elektronické ušní známky v souladu s technickými parametry uvedenými v odstavci 6, nebo

   b) ušní známka vyrobená z odolného materiálu, která je nepadělatelná a snadno čitelná po celou délku života zvířete; musí být na jedno použití a kódy podle odstavce 2 musí být nesmazatelné.

4. Druhá identifikační značka podle čl. 4 odst. 2 písm. b) musí splňovat následující kritéria:

   a) u zvířat označených v souladu s odst. 3 písm. a):

      i) ušní známka, která splňuje kritéria stanovená v odst. 3 písm. b), nebo

      ii) značka na spěnce, která splňuje kritéria pro ušní známky stanovená v odst. 3 písm. b), nebo

      iii) tetování, kromě zvířat určených pro obchod uvnitř Společenství;

   b) u zvířat označených v souladu s odst. 3 písm. b):

      i) elektronický identifikátor, který splňuje kritéria stanovená v odst. 3 písm. a), nebo

      ii) u zvířat, která nejsou určena pro obchod uvnitř Společenství, elektronický identifikátor ve formě elektronické značky na spěnce nebo injekčně zaváděného odpovídače v souladu s technickými parametry uvedenými v odstavci 6, nebo

      iii) tam, kde podle čl. 9 odst. 3 není elektronická identifikace povinná:

         — ušní známka, která splňuje kritéria stanovená v odst. 3 písm. b),

         — značka na spěnce, která splňuje kritéria pro ušní známky stanovená v odst. 3 písm. b) nebo

         — tetování.

5. Systém podle čl. 4 odst. 2 písm. c) vyžaduje identifikaci zvířat jak podle hospodářství, tak jednotlivě, umožňuje nahrazení, pokud se identifikační značka stane nečitelnou nebo se ztratí, a to pod kontrolou příslušného orgánu a aniž je ohrožena dohledatelnost mezi hospodářstvími, s cílem tlumit nákazy zvířat, a umožňuje sledování přesunů zvířat na území státu se stejným cílem.

6. Elektronické identifikátory musí mít tyto technické parametry:

   a) musí jít o pasivní odpovídače pouze pro čtení používající technologii HDX nebo FDX-B, splňující normy ISO 11784 a 11785;

   b) musí být kompatibilní s čtecími zařízeními splňujícími normu ISO 11785, schopnými číst odpovídače používající HDX a FDX-B;

   c) čtecí vzdálenost musí být:

      i) alespoň 12 cm u ušních známek a značek na spěnce při čtení pomocí přenosných čtecích zařízení,

      ii) alespoň 20 cm u bachorových bolusových odpovídačů a injekčně zaváděných odpovídačů při čtení pomocí přenosných čtecích zařízení,

      iii) alespoň 50 cm u všech typů identifikátorů při čtení pomocí nepřenosných čtecích zařízení.

7. Identifikační metoda podle čl. 4 odst. 3 je tato:

   a) zvířata musí být označena ušní známkou schválenou příslušným orgánem, připevněnou na jedno ucho;

▼M3

b) ušní známka musí být z odolného materiálu, musí být nepadělatelná a snadno čitelná; musí být na jedno použití a musí obsahovat pouze nesmazatelné kódy;

c) ušní známka musí obsahovat alespoň tyto údaje:

i) dvoumístný písmenný kód země ([1]) a

ii) identifikační kód hospodářství, kde se zvíře narodilo, nebo individuální kód zvířete, ze kterého lze určit hospodářství, kde se zvíře narodilo.

Členský stát používající tuto alternativní metodu o tom musí informovat Komisi a ostatní členské státy v rámci výboru uvedeného v čl. 13 odst. 1.

▼M4

Zvířata označená v souladu s tímto odstavcem, u nichž se předpokládá, že budou držena déle než do věku 12 měsíců, nebo která jsou určena pro obchod uvnitř Společenství nebo na vývoz do třetích zemí, musí být označena v souladu s odstavci 1 až 4, aby byla zajištěna úplná dohledatelnost každého zvířete do hospodářství, kde se narodilo.

▼M5

8. Odchylně od požadavků na identifikaci stanovených v čl. 4 odst. 1 mohou odpovědné orgány rozhodnout, že se ustanovení oddílu A nevztahují na ovce a kozy chované v zoologických zahradách schválených v souladu s čl. 13 odst. 2 směrnice Rady 92/65/EHS ([2]) a přepravované mezi těmito zoologickými zahradami, pokud jsou jednotlivá dotčená zvířata identifikovaná a dohledatelná.

▼M3

B. EVIDENCE HOSPODÁŘSTVÍ

1. Od 9. července 2005 musí evidence hospodářství obsahovat alespoň tyto informace:

([1])

Rakousko	AT	040
Belgie	BE	056
Bulharsko	BG	100
Kypr	CY	196
Česká republika	CZ	203
Dánsko	DK	208
Estonsko	EE	233
Finsko	FI	246
Francie	FR	250
Německo	DE	276
Řecko	EL	300
Maďarsko	HU	348
Irsko	IE	372
Itálie	IT	380
Lotyšsko	LV	428
Litva	LT	440
Lucembursko	LU	442
Malta	MT	470
Nizozemsko	NL	528
Polsko	PL	616
Portugalsko	PT	620
Rumunsko	RO	642
Slovensko	SK	703
Slovinsko	SI	705
Španělsko	ES	724
Švédsko	SE	752
Spojené království	UK	826

([2]) Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54.

▼M3

a) identifikační kód hospodářství;

b) adresu hospodářství a jeho zeměpisné souřadnice nebo rovnocenné označení zeměpisné polohy hospodářství;

c) typ výroby;

d) výsledek poslední inventury podle článku 7 a datum, kdy byla provedena;

e) jméno a adresu držitele;

f) v případě zvířat opouštějících hospodářství:

i) jméno přepravce,

ii) poznávací značku té části dopravního prostředku, v níž jsou zvířata převážena,

iii) identifikační kód nebo jméno a adresu hospodářství určení nebo, v případě zvířat převážených na jatka, identifikační kód nebo jméno jatek a datum odjezdu,

nebo duplikát či ověřenou kopii dokladu o přesunu podle článku 6;

g) v případě zvířat přivážených do hospodářství identifikační kód hospodářství, ze kterého bylo zvíře převezeno, a datum příjezdu;

h) informace o jakémkoli nahrazení identifikačních značek.

2. Od 31. prosince 2009 musí evidence hospodářství obsahovat alespoň následující aktualizované informace o každém zvířeti narozeném po tomto datu:

a) identifikační kód zvířete;

b) v hospodářství, kde se zvíře narodilo, rok narození a datum označení;

c) měsíc a rok úhynu zvířete v hospodářství;

d) plemeno a genetický typ, pokud jsou známy.

U zvířat označených v souladu s odstavcem 7 oddílu A však musí být informace stanovené v písmenech a) až d) tohoto odstavce uváděny pro každou skupinu zvířat, která mají stejné označení, a musí zahrnovat počet zvířat.

3. Evidence hospodářství musí obsahovat jméno a podpis určeného nebo schváleného úředníka příslušného orgánu, který evidenci zkontroloval, a datum, kdy byla kontrola provedena.

C. DOKLAD O PŘESUNU

1. Doklad o přesunu musí vyplnit držitel na základě vzoru vypracovaného příslušným orgánem. Musí obsahovat alespoň tyto údaje:

a) identifikační kód hospodářství;

b) jméno a adresu držitele;

c) celkový počet přepravovaných zvířat;

d) identifikační kód nebo jméno a adresu hospodářství určení nebo dalšího držitele zvířat nebo, v případě, že jsou zvířata přepravována na jatka, identifikační kód nebo jméno a polohu jatek nebo, v případě sezonního přehánění, místo určení;

e) údaje o dopravním prostředku a přepravci, včetně čísla přepravcova povolení;

f) datum odjezdu;

g) podpis držitele.

▼M4

2. Od 1. ledna 2011 musí držitel hospodářství výstupu před přesunem zaznamenat do dokladu o přesunu individuální identifikační kód každého zvířete označeného v souladu s odstavci 1 až 6 oddílu A.

▼M4

Odchylně od prvního pododstavce může příslušný orgán povolit pro přesuny netýkající se obchodu uvnitř Společenství zaznamenání individuálního identifikačního kódu každého zvířete v místě určení jménem držitele hospodářství výstupu za těchto podmínek:

a) zvířata nejsou přepravována stejným dopravním prostředkem jako zvířata z jiných hospodářství, pokud od sebe skupiny zvířat nejsou fyzicky odděleny;

b) hospodářství určení je schváleno příslušným orgánem pro účel zaznamenání individuálních kódů zvířat jménem držitele hospodářství výstupu;

c) jsou zavedeny postupy, které zajistí, aby do 48 hodin od okamžiku odjezdu

i) individuální identifikační kód každého zvířete byl zaznamenán v souladu s odst. 2 písm. a) oddílu B do evidence hospodářství v hospodářství výstupu,

ii) informace týkající se přesunu byly poskytnuty příslušnému orgánu za účelem aktualizace počítačové databáze v souladu s odstavcem 2 oddílu D.

▼M3

3. Údaje stanovené v odstavci 2 však nejsou povinné pro zvířata narozená před 31. prosincem 2009:

a) při jejich přesunu na jatka, přímo nebo v rámci úředně stanoveného postupu přesunu s vyloučením následných přesunů do jakéhokoli jiného hospodářství;

▼M6

b) do 31. prosince 2014 ani pro jakékoli jiné přesuny.

▼M3

D. POČÍTAČOVÁ DATABÁZE

1. Počítačová databáze musí obsahovat alespoň tyto informace pro každé hospodářství:

a) identifikační kód hospodářství;

b) adresu hospodářství a jeho zeměpisné souřadnice nebo rovnocenné označení zeměpisné polohy hospodářství;

c) jméno a adresu a zaměstnání držitele;

d) druhy zvířat;

e) typ výroby;

▼M4

f) výsledek inventury zvířat podle čl. 7 odst. 2 a datum, kdy byla provedena, s výjimkou členských států, kde ústřední počítačová databáze obsahuje individuální identifikační kód každého zvířete drženého v hospodářství.

▼M3

g) rubriku vyhrazenou pro údaje příslušného orgánu, do níž může vkládat veterinární informace, například informace o omezení přesunů, o nákazových statusech nebo jiné potřebné informace v rámci programů Společenství nebo vnitrostátních programů.

2. V souladu s článkem 8 musí být v databázi pro každý přesun zvířat zvláštní zápis.

Zápis musí obsahovat alespoň tyto údaje:

a) počet přesouvaných zvířat;

b) identifikační kód hospodářství výstupu;

c) datum odjezdu;

d) identifikační kód hospodářství vstupu;

e) datum příjezdu.